

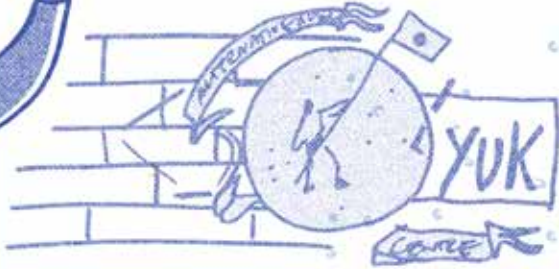
Mihály Marci

TIHAMÉR FÜVESKÖNYVE

AMITŐL A FŰ SEM NŐ

1989

2001

2023

AXOL

Miből lesz a tulipán?

Észreveszed az első virágok leveleinek hegyét – villámcsapás. Ezeket már lehet, hogy te ültetted? Vagy még az előző felelős tulipánjai? És mikor bújtak ki? Azt hiszed, minden rezdülését látod a kertnek, fűszál nem nő egy millimétert sem anélkül, hogy ne regisztrálnád. Akkor meg hogyan emelkedtek hirtelen ilyen magasra és ilyen sokan? És milyen virágot bontanak majd? Annyiféle hagymát ültetted, annyiféle helyre, az lenne csoda, ha egyáltalán tippelni tudnál a levélcsúcs alapján. Mondjuk, kifejezetten a tulipánokra hasonlítanak... Pedig tulipánt biztosan nem ültetted. Figyelj jobban!

Mag minden mennyiségben

Ó, de hát én ismerem ezt, ezt a szenvedélyes, nyakló nélküli vetőmagvásárlást! Színes retek, mángold, céklából sárga is kell, „a hot dog, a kávé, a sült limonádé, mindent megveszünk”. A szakácskönyvek hisztérikus vásárlása ugyanez a nóta. Ha megvesszük a legjobb vadételeket ígérő vagy az al-tiszai régió halételeit bemutató szakácskönyvet, akkor az már szinte főzés. Szinte tálaltuk is. A magok beszerzése is ezt a csillapíthatatlan vágyat

csiklandozza: már csak elültetjük, locsoljuk, és jön az aratás. Szinte. Ahogy azt Móricka elképzeli. A vadat gondolatban ejtjük el.

A gazda szeme

Életem első ültetése a magaságyásba: pár sornyi fokhagyma, vörös- és lilahagyma, kevéske retek. Beleborzongok, ahogy a valóban „porhanyós”, gazdag földbe belenyomogatom a magokat. Ez egy órája történt. Azon kapom magam, hogy azóta a szobából pislankodok a magaságyás felé, kibújt-e már véletlen a retek. Sose lehet tudni.

Magömlés

Nem csak a túlvásárlás vezet a feleslegesen sok maghoz és palántához. Hanem az is, hogy egy-egy tasakban sokkal több van, mint amennyit célszerű felhasználni. Akkor sem kell 25 tő paprika vagy 30 bokor bab, ha egy negyedtenyéryniben elfér a tasakocska tartalma. De ha már itt vannak... ide is egyet, oda is egyet, végül is innen is kihajthat egy kasvirág, onnan is előbújhat egy borágó, nincs az előírva, hova kell tenni.

Idő van!

Végre lehet fontoskodva nézni az időjárás-előrejelzést, óránként ráfrissíteni a hány fok van mostra, hány óraker várható „csapadék” milyen eséllyel, lehet mérlegelni a teendőket. Mintha bármire is ráhatásom lenne. Akkor csinálom, amikor időm van rá, és nem amikor ideje van. De azért a fűnyírást elhalasztom – úgymint esni fog mindjárt.

Szög

Akinek kalapács van a kezében, hajlamos mindent szögnek látni. Épp dobom ki a gyümölcsjoghurt dobozát, amikor bevillan: de hiszen minden palántázós leírásban szerepel a „tejfölös pohár” kifejezés. Gyorsan elmosom inkább, jól jön majd! Eddig mindig bosszantott ez a tejfölös pohár-tanács – mert a tejfölt mindig vödörös kiszereelésben vesszük. Abban lehet lefagyasztani a bablevest.

Veszteség

Az első ideai veszteség: egy óvatlan mozdulattal lenyaztam egy hirtelen nőtt, ágaskodó palántát. A gyász-munka nem tart túl sokáig: minek ment oda?! A kármentést is megkezdem, gyorsan teszek a földjébe egy új magot, így legalább erre emlékezni fogok, hogy a lenyazott helyére milyen növényt tettem.

Kótyavetye

A Maresi kávétejszín hazai bevezetőkampányának pikáns szlogenje volt valamikor a rendszerváltás környékén: „Mert élvezni csak Maresivel lehet!” Hofi felháborodottan kommentálta a süket reklámsort: „Most mondják csak?! Hát elkótyavetyéltem az életemet!” Nem sűrűn ugyan, de pár ilyen maresis AHA pillanatot én is őrzök, talán nem véletlen, hogy főleg az evéshez kapcsolódóan. Az egyik első, amire emlékszem, amikor megvilágosodtam, hogy székyekáposztát és töltött káposztát magamnak is tudok készíteni, nem kell mindig konzervet nyitni hozzá. A másik, amikor egy beszélgetésben szóba került a sültparadicsom-leves-recept, amiről addig nem is hallottam. És most is van: lehet nekem saját salátám,